

חנה. דאמר רבה בר בר חנה אמר רב כי יהונתן: אמור לסופר לכתוב אותן אחת שלא מן הכתב. דהא כי מוכח ממתניתין, דעל כרחך לכוא לאוקמה אלא בכתוב מתוך הכתב!

ודחנן: לא מצית לאוכוחי. דدلמא באמת אין אישור לכתוב שלא מן הכתב, אלא דמתניתין מيري דאטראמי ליה אטרמוני הבי, שהיתה מגילה לפניו, והעתיק ממנה. ואתה מתניתין לאשמעין, דאם כוון לבו לצאת ידי קריאה — יצא.

וגפא, אמר רבה בר בר חנה אמר רב כי יהונתן: אמור לכתוב אותן אחת שלא מן הכתב.

מיתיבי: אמר רב כי שמעון בן אלעזר: מעשה ברבי מאיר, שהלך לעבר שנה בעסיא, ולא היה שם מגילה, וכתבה⁶¹ מלכטיו — וקראתה. חזין דISTRY לכתוב מגילה שלא מן הכתב? אמר רב כי אהוז: שאני רב מאיר, דמייקים ביה קרא ד"זעפיך יישירו גנדך".⁶²

כי היכי דאמיר ליה רמי בר חמא לרבי ירמיה מדפתין: מיי זעפיך יישירו גנדך?

שנינו במשנתינו: היה כתבה דורשת ומוגילה, אם כוון לבו יצא וכו'.

והוין בה: היכי דמי? אי דקא מסדר פסוקא פסוקא בעל פה — וכותב לה לאחר מכן, כי כוון לבו — Mai hi, הא על פה הוואי?

ואלא דכתבת פסוקא פסוקא — וקרי ליה לאחריו פסוק שכותב, ולאחר כך המשיך לכתוב. ומי יצא בכחאי גוננא?

והאמיר רב כי חלבו אמר רב חמא בר גורייא אמר רב: הלכה בדבריו האומר שצרכי לקרות את בולה. ואפילו למאנן אמר דסגי לקרותה מאיש יהודי, מכל מקום צריכה שתהא כתובה כולה לפניו כשקוראה, והכא, הרי בזמן שקרה, לא הייתה כל המגילות כתובה לפניו!?

אלא, הכא מيري דמנחה מגילה שלמה קמיה, ומעתיק ממנה, על ידי שקרי לה מינה פסוקא פסוקא — וכותב לה להווא פסוקא⁶⁰, בכחאי גוננא יצא, שהרי הוא קורא מגילה שלמה. לימא דמתניתין דידן מסיע ליה לרבה בר בר

פסוק במגילה שמעתיק ממנה, אבל אח"כ, כשכותב, הרי כבר איינו רואה את המגילה שהעתיק ממנה, והרי כתב בע"פ. ודמי למי שראה פסוק במגילה, והרהר בו, ואח"כ קראו בע"פ, ודודאי לא יצא! עי"ש עוד שהאריך בה. עיין בתומים סי' צ"ו.

61. דברי מאיר היה סופר, כדאיתא במס' עירובין ייג ע"א.

62. ובירושלמי [פ"ד הל"א] תירץ דכתב קודם מגילה אחת בעל פה, ולאחר כך כתב מגילה שנייה מתוך המגילה הראשונה שכתב, הרי מתוך

כגון ששאלין אותו: היכן הנחת כלי פלוני? ואינו יודע. וכי מדכוו ליה: הנחתו במקום פלוני, אומר: כן, או שאומר: לאו.

60. בתשובות שב יעקב [ס"י מ"ט] כתוב, דאם כתוב "הריני נשבע" — לא hei שבואה, דכתיבה לאו כדיbor דמי. והביא ראה מסוגין, דחזין דאע"ג שכתב את הפסוק, לא סגי בהבי. אלא בעין שיקראננו דזוקא. אבל בחוי רעק"א כתוב, דבאמת אפשר לומר דכתיבה כדיbor, ומ"מ הכא לא יצא בכתיבה, דהא בעין שיהא הקריאה דזוקא מתוך הכתב, והכא, אמן מתחילה קודם שכתב, ראה כל